רועי בהריר־פרל • **צילום** רמי זרנגר

איימי בכור־בוני. בעלת יכולת פלאית לקלוט אנשים וסיטואציות במהירות

יום כיפור של הזוגיות

החגים הם תקופה מרגשת, אבל באותה מידה גם מגרשת - כלומר, גורמת לבני זוג לחשוב על גירושים ולעתים גם ללכת על זה. עו"ד איימי בכור־בוני (44), מומחית לדיני משפחה, יודעת בדיוק איך לטפל בלחץ הזה, ובכלל, בכל מה שקורה שם, בבית, בינך לבינו

בכור־בוני. "אני עדיין מאמינה גדולה באהבה וביכולת שלנו, בני האדם, למצות אותה במסגרת של זוגיות ארוכת טווח"

שאלת השאלות בכל הקשור לזוגיות ארוכת טווח – האם אנחנו, כמין אנושי, מותאמים למערכת יחסים כזו או שמא מדובר בפשרה קולקטיבית רלוונטית היום יותר מתמיד: הגענו לנקודה שבה אחד מכל שני זוגות כאלה, שאמורים היו לחיות באושר ובעושר עד עצם היום הזה, מתגרש (או נפרד, רשמית, בדרך אחרת). נקודת החצי. צומת דרכים. לאן, אם כן, מועדות פנינו?

לטענתה של עו"ד לענייני משפחה איימי בכור־בוני (44) – אשת מקצוע מובילה בתחומה, אחת שכל מתגרש/ת בארץ חפץ/ה בשירותיה ובוטח/ת בה בעיניים עצומות – השאלה הזו לא באמת קיימת. כלומר, עדיין לא. "זוגיות היא הקונספט הכי טוב שאנחנו יכולים לחיות בו", היא אומרת, "גם בתור מישהי שעובדת עם מאות תיקי גירושים, אני עדיין מאמינה גדולה באהבה וביכולת שלנו, בני האדם, למצות אותה במסגרת של זוגיות ארוכת טווח – שהיא סידור מעולה, לדעתי, עבור שני הצדדים".

> "הרבה פעמים קורה שהעורך דין בצד השני שומע שהוא הולך להתמודד בבית המשפט נגדי והוא מראש אומר ללקוח שהוא לא מוכן לקחת את התיק, או שהוא דוחף לפשרה"

אפשר להניח שאחד הגורמים המרכזיים לכך שבכור־בוני נחשבת לאחת מעורכי הדין המצליחים והמוערכים ביותר בארץ כיום בתחום דיני המשפחה הוא השילוב הטבוע באישיותה בין רגישות ופרגמטיות לקשיחות ואובססיה לחוזים ולהסכמים בין אנשים פרטיים. מצד אחד היא, כאמור, מאמינה גדולה באהבה ומצד שני היא סבורה שמאוד לא כדאי להתחתן בלי לעשות לפני כן הסכם ממון. והיא לא חושבת שיש סתירה בין הדברים. "מה יותר רומנטי מזה שבן או בת הזוג מצהירים מראש שלא מעניין אותם הכסף ושהם לא מתחתנים כדי להשיג משהו אלא עושים זאת אך ורק מפני שהם אוהבים זה את זה?", היא שואלת, "ההיגיון הבריא גם חייב לשחק פה תפקיד: למה שמה שאחד הצדדים עשה והרוויח לפני החתונה יהיה שייך עכשיו לשניהם? זה לא הגיוני. מה שהגיע אחר כך שייך לשניהם, זה די ברור, אבל אין סיבה לחלק גם את ההון והרכוש שארם צבר קודם לכן".

עושה סדר בדברים

בכור־בוני לא מגדירה את עצמה רק עורכת

בכור־בוני עם המשפחה: ליאל (מימין), יותם, גיא ואילן. "שנינו מפעילים חוש קריאטיבי כדי לפתור בעיות, גם בבית וגם בעבודה"

דין. לדבריה, היא גם מגשרת ובמובנים רבים גם פסיכולוגית. היכולת הפלאית שלה לקלוט אנשים וסיטואציות במהירות מאפשרת לה פעמים רבות להבין לאן נושבת הרוח גם אם הפציינטים שלה טוענים שהיא נושבת לכיוון אחר לגמרי. "הגיע אליי פעם בחור נסער", היא מספרת, "הוא נכנס אליי למשרד וצעק 'אשתי ברחה מהבית! היא השתגעה! אני רוצה להתגרש ממנה! עכשיו! מהר!'. בקיצור, ניסיתי להיכנס קצת לעובי הקורה, אז הרגעתי אותו, שאלתי אותו שאלות על החיים שלהם יחד והבנתי שממש לאחרונה נולד להם תינוק. תפסתי את הבחור ואמרתי לו 'תקשיב, אשתך בדיכאון אחרי לידה. תן לה קצת זמן, תמוך בה, היא תחזור'. הוא עשה מה שאמרתי לו וזמן קצר אחר כך הגיע אליי למשרד זר פרחים ממנו וממנה, עם פתק שהיה כתוב עליו 'תודה שהצלת אותנו וגרמת לנו להבין כמה טוב לנו ביחד'". מקרים כאלה, היא אומרת, גורמים לה להרגיש טוב עם עצמה ועם המקצוע שהיא בחרה, שאותו היא מכנה "שליחות". כן, אף על פי שחייה גדושים בסיפורים עצובים של פרידות ונגזרותיהן. "אני הופכת לאנשים את החיים לטובים יותר – בלי קשר לתוצאות של תהליך הגירושים. אני מובילה אותם אל הבחירות הנכונות, עושה להם סדר בדברים, מורידה מהם המון לחץ ועוזרת להם להבין כיצד לצאת מהסיפור הזה הכי טוב שאפשר". ואולם, לא תמיד הסיפורים נגמרים כמו הסיפור הנ"ל, בדרך של קומדיה רומנטית. פעמים רבות המוצא היחיד כואב ומטלטל. "פירוק של קשר ארוך טווח הוא אובדן לכל דבר", היא אומרת, "מדובר באחד התהליכים הכי קשים שאדם יכול לעבור בחייו – והאמן לי שנתקלתי בסיפורים מאוד לא נעימים, כאלה שממש לא היה בהם סיכוי להמשיך בזוגיות.

"אני לא אומרת שהחג הוא, כשלעצמו, גורם לגירושים. זה פשוט סוג של מעבדה כזאת: אתה כל הזמן תחת עדשת המיקרוסקופ של בני המשפחה שלך - וזה בהחלט טריגר למריבות"

"היה לי, למשל, תיק שבו בני זוג מאוד עשירים החליטו לעלות לארץ מפריז. לפני שהם התחתנו הם חתמו, בפריז, על הסכם ממון ועל הסכם הפרדת רכוש, ואז, כעבור 20 שנה, החליטו לעלות. מה שקרה בפועל זה שהאשה והילדים אכן השתקעו כאן, אבל הבעל לא: הוא נשאר על הקו. חברות בבעלותו עדיין נשארו בפריז ואת הכסף הוא פיזר בין כמה בנקים בצרפת ובישראל. בקיצור, הגשתי תביעה ייחודית, ראשונה מסוגה, וביקשתי שבית המשפט יכיר בזכויות הכלכליות של האשה לפי החוק הצרפתי, שכן בישראל הסכם ממון שמפריד את רכוש הצדדים מותיר את האשה ללא דבר.

"בצרפת, למרות ההסכם, האשה מפוצה על שנות הנישואים ועל ההון שהבעל עשה בזמן שהיא גידלה את הילדים וטיפלה בבית. למרות שערערו עלינו בהליכים מקדמיים לא פחות משלוש פעמים רק על עצם הרעיון התקדימי, זכינו והתיק התנהל על פי החוק הצרפתי. הפיצוי שמגיע לאשה הזו, אגב, מוערך במיליוני יורו".

אני מניח שיש גם מקרים שבהם את מפסידה.

"אני לא מפסידה".

נו, באמת.

"אולי היו כמה מקרים בודדים, אבל בעיקרון אני לא מפסידה. אם אני רואה שאין סיכוי, אני משכנעת את הלקוח שלי להגיע להסדר פשרה ובכל מקרה הפתרון שאנחנו מגיעים אליו בסוף מקובל על שני הצדדים. הרבה פעמים קורה שהעורך דין בצד השני שומע שהוא הולך להתמודד בבית המשפט נגדי והוא מראש אומר ללקוח שהוא לא מוכן לקחת את התיק, או שהוא דוחף לפשרה. עורכי דין לא מתעסקים איתי. בתחום דיני המשפחה יצא לי שם כזה, של אחת שלא מתעסקים איתה – אף על פי שהיום אני הרבה יותר נינוחה ורגועה מפעם. הייתי פעם הרבה יותר לחוצה וקשוחה. עם השנים – ואחרי שצברתי מעמד – הבנתי שאפשר, ואפילו עדיף, בלי זה".

מה שלא הורג

תוכנית א' של בכור־בוני, ילידת בת ים, הייתה להיות שחקנית. לימים, אחרי שמשפחתה עברה לתל אביב, היא למדה במגמת דרמה בתיכון עירוני ה'. ואולם החלום ההוא נגנז עם סיום שירותה הצבאי, כשאביה, קבלן במקצועו, ירד מנכסיו, נקלע לחובות, עבר עם אמה לטקסס, והשאיר אותה לבד, עם הברוך.

"אבא שלי עשה טעות עסקית, ובשילוב עם נפילת שוק הנדל"ן בשנת 1995, הוא פשוט קרס", היא מספרת, "הייתה לו הלוואה ענקית על פרויקט בנייה בדייזנגוף, שבמקום להיות העסקה המוצלחת של חייו, זו שתהפוך אותנו לעשירים, היא הפכה לנו את החיים. הוא נפל כלכלית לגמרי. הבנק רדף אותו, וההורים שלי החליטו לנסות את מזלם בטקסס. הם נסעו והשאירו אותי כאן.

"יצאתי למסע חיי. ניסיתי לבקש מכונס הנכסים של בנק הפועלים עוד זמן כדי למכור את הנכסים ובו בזמן התחלתי ללמוד באוניברסיטת תל אביב פילוסופיה וספרות ובמרכז הבינתחומי משפטים. הייתי בקושי סטודנטית למשפטים וכבר נפגשתי בבנק עם המנהלים והעורכי דין. בכל פעם קניתי זמן, אבל זה לא נגמר טוב: הבנק מכר הכל ואבא שלי קיבל התקף לב והובס על ידי המערכת".

בכור־בוני. "אני לא מפסידה. אם אני רואה שאין סיכוי, אני משכנעת את הלקוח שלי להגיע להסדר פשרה"

אביה, ברוך השם, שרד את ההתקף ההוא, ובתו נשבעה, לדבריה, "לא להיות ענייה". "המטרה שלי מאותו רגע והלאה הייתה שאוכל לקנות לעצמי כל מה שאני רוצה בלי תלות כלכלית בהוריי ובאף אחד. הייתי בטראומה גם מהעובדה שבכל המלחמות שעשיתי בשביל אבא שלי כולם היו גברים, והם לא התייחסו אליי ברצינות".

אז כן, יש בה מן הפמיניזם, אבל היא מאמינה גם שקיימים הבדלים מהותיים בין גברים לנשים, שלא ניתן, ולא מומלץ, להתעלם מהם. "מהבחינה הזו אני אולי לא בדיוק פמיניסטית, אבל באמת, לא ירחק היום שאכריז על זה שלמשרד שלי מתקבלות רק עורכות דין. כשאני מייצגת נשים, אני שמה דגש על העצמתן. אני מלמדת אותן להיות עצמאיות כדי שיהיו מסוגלות להתמודד עם כל דבר שהחיים יציבו בפניהן. נשים לפעמים לא יודעות איפה חשבון הבנק שלהן נמצא או כמה כסף יש בבית – ובטח לא מהי קופת גמל".

בבית של איימי ובעלה, אילן בוני (מנכ"ל קריאטיב של חברת פוסט פרודקשן גדולה), זה לא ככה. הכל פתוח, הכל ברור, הכל על השולחן. גם עם שלושת הילדים – ליאל (19), יותם (18) וגיא (12). "בעיקרון, המקצועות שלנו הפוכים ב־180 מעלות", היא אומרת, "הוא מפעיל המון דמיון בעבודה ומוציא שם דברים ורודים עם פרפרים, ואצלי יש תמיד אנשים במשבר. מה שכן, שנינו מפעילים חוש קריאטיבי כדי לפתור בעיות, גם בעבודה וגם בבית. בכלל, יצירתיות היא דבר מאוד חשוב בחיים, בייחוד היום. יצירתיות וחדשנות. זה שם המשחק היום בכל תחום. ככל שתהיה מסוגל לפתח יותר פתרונות, כך תצליח יותר".

זה אולי נכון, אבל בתקופת החגים הקרובה, כמו בכל תקופת חגים, עלול להיות לנו קשה מאוד למצוא פתרונות לכל המריבות והוויכוחים שלבטח יצוצו מדי יום או יומיים. "זה ידוע שבחגים אנשים בחופש, בבית, ולא רק בבית, גם הולכים לבקר את החמות וכו', וזה מייצר סיר לחץ", אומרת בכור־בוני, "לכן, באופן קבוע, מיד אחרי החגים יש גל מטורף של גירושים. סיר הלחץ הזה גורם לאנשים להגיד 'זהו, אני לא יכול יותר'. ביומיום יש מינון מסוים של זמן עם האשה והילדים שאתה חי איתו, אבל עכשיו אתה תקוע איתם – ובמקרים רבים גם עם בני משפחה רחוקים יותר – במשך שבוע שלם. זה לא קל, בעיקר כשמעורבת בזה משפחה מורחבת".

אז מה עושים? איך מתמודדים?

"אני לא אומרת שהחג, כשלעצמו, גורם לגירושים. זה פשוט סוג של מעבדה: אתה כל הזמן תחת עדשת המיקרוסקופ של בני המשפחה שלך – וזה בהחלט טריגר למריבות. הטריגר הזה היה קיים גם קודם לכן, רק שבחיי היומיום זה מודחק, כי לא חייבים להתמודד עם זה. תמיד יש פערים בין בני זוג. השאלה היא האם הפערים האלה ניתנים לגישור. אם לא, זה נפיץ, בייחוד בימי החג".

אז אין מה לעשות, בעצם?

"חשוב לדבר קודם לכן, לפני החג, עם בן הזוג ולנסות להבין אם יש לו חרדה מפניו. אם כן, חייבים לבחון את החרדה הזו מבעוד מועד ולנסות לרכך אותה, לווסת אותה. מה שבטוח זה שאם כבר רבים, אז לא ליד הילדים. צאו מהבית, רדו לקפה. החגים הם ימים רגישים ואם מרגישים שאתם על סף פיצוץ, פשוט צאו מהבית לריצה. חשוב גם לדעת שהרבה פעמים התסכולים שלנו בחג הם כלפי עצמנו – למשל, כי אכלנו מלא – ואז זה יוצא גם על בן הזוג. בקיצור, קחו את זה בקלות. חג שמח". ⊗